

Nationaldagen i Hemse.

Det är i Hemse, som flaggens dag har på en mer markant högtidlighet. Och skall flaggens dag bli vad nu en del vilja ha dagen till, vår nationaldag, så bör detta knappast vara gott-länningarna i gemen nog. Vår flaggades det litet allmänt, men icke överallt, efter vad man tyckte sig se på resan ut till Hemse. Flaggan har nu en gång säkrare chanser att komma i topp vid ett namnsdags- eller födelsdagskalas än på en nationell minnesdag. Vilket icke röjer allt för djup uppfattning om symboliken.

I Hemse har emellertid flaggens dag verkligen blivit en högtidsdag, och den 6 juni företar en ganska unik bild av rörelse och liv på municipalsambällets gator. I till, på cykel och med ågen hade man redan kommit till stället. I ganska ansevärd skär vid tiden för festdagens öppnande med en guds-tjänst, lämnat av pastor Freeman från Visby. Med utgång från orden: Och det skall ske på de dagar, att jag skall utglösa min ande över allt folk, höll pastor F. en väckande betraktelse över vår kyrkas tillkomst en gång under pingstens dar och över dem, som förut byggde upp kyrkan. Det hade varit sådana andens män, som ej i samma grad som andra äro bundna av denna världens ting utan förmå fäta den ändliga världens verklighet. Och det vore den kristna kyrkans uppgift att förbli bärare av denna ande. Kännetecken för dem som voro fyllda av anden vore att de ägde Kristi sinne. Vår tid hade en lärdom att lämna av den gamla sagan om kung Midas, för vilken allt förvandlades till guld, till en förbannelse, därför att det ej är av guld vi leva. Vår tids människor gjorde likt kung Midas allt till värden av denna värld. Denna vår materialism präglade själva kunskapslivet, den språks utveckling och med i en tidens oförmåga att kunna vackert fäta själva den naiva skönheten i våra gamla folksånger. I en tid, då man ej längre för-mär tala om ämnat än vid denna värld tillhör, behöves det främst människor med pingstens ande, med den sanna hänförelsen, denna som driver oss från själviska önskingar och beräkningar, på ingivelsens väg. Genom andens kallelse hade vi möjlighet att bli vad Gud ämnat oss till, i förståelse för varandra i våra skilda uppgifter.

Efter predikan vidtog ut på folkhögskolans idrottsplats, där patrika skator samlat sig kring de spelandes lag och serveringarna, dagens tävlingar i de inhemska idrottsgrenarna park och varpa. Pristagare här blevo:

I bakpark: I. J. Haglund, När; 2. N. Söderdahl, Eskelhem, och 3. H. Hansson, Lau.

I frampark: I. N. Grönström, Rone, och 2. J. Haglund, När.

I varpa: I. E. Hoffman, Hemse; 2. Fr. Ekström, Gothem, och 3. N. Petersson, Sando.

Sedan Gotlands organisationer givit en livligt uppskattad konsert i kyrkan med Josephsons "Vårt land" först på programmet, höll dir. Danielsson ett föredrag. Det var med stor tillfredsställelse, sade tal., som han till Hemse kommun, dess folkhögskola, rektor m. fl. framförde ett tack, för att de på Gotland blivit banerförare för vår nationaldag. I Visby flaggades det väl, men det vore också allt som talades om det var nationaldagen som högtidlighets. Nationaldag. ? Vad betydde detta för oss? frågade talaren. Vi vore nästan ensamma bland alla länder om att ej ha kunnat följa stolta upp omkring en nationaldag, och detta röjde en frist i vårt kynne, en brist som måste avhjälpas. Vore det då nödvändigt att skapa en nationaldag om den så att säga ej skapades sig själv? Harom kunde kanske säkter-na vara delade, men det föreföll dock tal., som om det skulle behöva skapas en sådan för alla svenskar enande dag. Ty huru svag vore icke vår nationella betoning, innet folk hade så lätt att assimilera med andra som det svenska. Vi emickra oss tanklöst med att vara ett av jordens mest civiliserade folk, men vi böra skammas över att lätt bli det mest fosterlandlösa. En nationaldag skulle måhända långsamt förnå bygga upp nationalitetskänslan. Den finnes kanske också, men den måste utvecklas till vad den en gång varit och till att bli lika stark och starkare än hos andra folk.

Tal. jämförde den begeistring nationaldagen innebar i länder som Norge, Frankrike och Förenta staterna, hur flaggan där verkligen fattats som en helig symbol för det nationella. Blott svenska stode, trots en mer arorisk historia än något jämförbart land, med en löjlig ödmjukhet inför allt utländskt. Vi vore ett ödmjukt folk, fullt av individuell högfärd. Och vi hade dock mer att vara stolta över som svenskar än som individer. Vår löjliga förmåhet, vår skrymsamma skamslughet förenades mindre vackert med vår ofundlighet för det otäckaste. Hos utlänningarna möta oftare större personlig anspråkslöshet och frihet från löjlig förmåttel parad med nationell självkänsla. Vi svenskar äro dock av renare germansk blod än någonting annat folk, vi ha varit frihetens banerförare så förtal gånger, vi bebo ett naturrik land. Den dag, vi den 6 juni vilja skapa till en verklig nationaldag, är också den vi alla svampunkter bäst värde. Det är i den oförliknliga nordiska församlingens tid, och det är dagen för vår riksgrundläggning, det är dagen för dettas dag, den dag då vår ära vår stam skapades med de första löjliga lutska skeppens ankrande på Sjöströket, det är vår lagbundna frihetsdag, med regeringsformen av den 6 juni 1809.